

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 26Cb/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119326127
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Zsiga
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:6119326127.3

Rozsudok pre zmeškanie

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Róbertom Zsigom v spore žalobcu: H Point, s.r.o., Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO: 43 838 286, zastúp. spoločnosťou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúp. JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava v konaní o zaplatenie 466,14 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaného z a v ä z u j e zaplatiť žalobcovi 466,14 EUR, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 466,14 EUR od 27.01.2019 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu súdu dňa 27.06.2019 v upomínacom konaní žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 466,14 EUR, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 466,14 EUR od 27.01.2019 do zaplatenia. Ďalej žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania.

2. Žalobca uviedol, že dňa 07.12.2018 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Š. S., EVČ: P., ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému O.. H. U., bytom: S.P. X, XXX XX P. XX, (ďalej aj len ako „poškodený“). Poškodený mal so žalovaným uzatvorenú Zmluvu o havarijnom poistení motorového vozidla, č. poistnej zmluvy 682228179. Poškodený hneď po poistnej udalosti túto žalovanému riadne a včas oznámil pričom, žalovaný ju zaregistroval pod č. poistnej udalosti 8013845770. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla Š. S., L.: P. v dôsledku poistnej udalosti č. 8013845770, si poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť v autoservise H Point, s.r.o., Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO: 43 838 286, zapísanom v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, v oddieli Sro, vo vložke č.: 20786/V. Náklady na opravu tohto motorového vozidla boli vo výške 5 944,10 EUR s DPH. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou P180255. Žalobcovi bolo Oznámením o poistnom plnení zo dňa 11.01.2019, žalovaným oznámené, že dňa 11.01.2019 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 8013845770 a bol mu predložený výpočet výšky poistného plnenia. Fakturovaná suma za opravu vozidla poškodeného z poistnej udalosti č. 8013845770 predstavuje 5 944,10 EUR s DPH. Suma priznaná a uhradená žalovaným však bola iba vo výške 5 204,06 EUR s DPH. Celková nepriznaná suma po odpočítaní spoluúčasti je 466,14 EUR s DPH. Táto nepriznaná suma 466,14 EUR bola následne postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.01.2019. Podľa vyjadrenia likvidátora: „Pri výpočte poistného plnenia boli priznané alternatívne náhradné diely, primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,00 EUR/NH s DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100%). Z plnenia poistnej udalosti odpočítané 25 ČJ DE/-MONTÁŽ PRE LAKOVANIE - duplicitné práce.“ Podľa výpočtu výšky plnenia zo dňa 11.01.2019 z

poistnej udalosti číslo: 8013845770 Faktúra za opravu vozidla číslo: P180255 bola vystavená na sumu 5 944,10 EUR. Neprimerane bola účtovaná práca: duplicitné práce a cena normohodiny vo výške 411,82 EUR. Rozdiel medzi faktúrou a kalkuláciou vyplýval aj z lakovacej konštanty, a to vo výške 54,32 EUR. Spolu bolo priznaných 5 477,96 EUR. Spoluúčasť predstavuje 273,90 EUR. Poistné plnenie bolo vo výške 5 204,06 EUR.

2A. Podľa žalobcu skutočnosti, ktoré žalovaný v oznámení o poistnom plnení č. 8013845770 uviedol, nemajú zákonný ani zmluvný podklad. Ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu celého poistného plnenia, na ktoré má žalobca nárok. Poukázal na ust. § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Poškodený resp. žalobca žiada len zaplatiť sumu, ktorú skutočne uhradil za opravu poškodeného motorového vozidla. Poukázal aj na ust. § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uviedol, že medzi poškodeným a žalovaným je zmluvný vzťah, na základe ktorého bola medzi nimi dojednaná povinnosť žalovaného poskytnúť poistné plnenie v dojednanom rozsahu, ak dôjde k poškodeniu, zničeniu motorového vozidla Š. S., L.: P. alebo jeho obvyklej výbavy akoukoľvek udalosťou s výnimkou výluk výslovne uvedených vo všeobecných zmluvných podmienkach alebo v príslušných zmluvných dojednaniach. V zmysle čl. 12 bod 3 Všeobecných poistných podmienok pre havarijné poistenie motorových vozidiel (ďalej len „VPP KAS - 5“): „Za škodu vzniknutú poistnou udalosťou podľa typu poistenia A až D, poisťovňa poskytne poistné plnenie, v rozsahu podľa tohto článku na uvedenie poškodeného alebo zničeného MV do stavu bezprostredne pred poistnou udalosťou, alebo v rozsahu nákladov na znovuzriadenie zničeného alebo odcudzeného MV, maximálne však vo výške všeobecnej hodnoty motorového vozidla v dobe bezprostredne pred poistnou udalosťou s odpočítaním spoluúčasti vo výške dohodnutej v poistnej zmluve.“ V zmysle čl. 12 bod 5 písm. a) VPP- KAS - 5: „Po vzniku poistnej udalosti je poisťovňa povinná hradiť primerané náklady na opravu alebo znovuzriadenie vozidla nasledovne: pri oprave poisteného MV v autorizovaných opravovniach pre danú značku a typ vozidla sa primerané náklady na náhradné diely, materiál a prácu posudzujú tak, že sa porovnávajú s kalkuláciou nákladov na opravu vyhotovenou poisťovňou pri použití cien originálnych náhradných dielov a časových noriem na prácu udávaných výrobcom. V nákladoch na prácu a lakovanie v autorizovaných opravovniach sa zohľadňuje hodinová sadzba opravovne v danom regióne pre príslušný typ a značku, ktorých kvalita práce a technologické vybavenie zodpovedá normatívom stanoveným výrobcom pre jednotlivé typy vozidiel v opravovniach SR. Za primerané náklady na opravu sa považujú také, ktoré nepresiahnu ceny nových originálnych náhradných dielov a časové normy stanovené výrobcom pre príslušnú značku a typ vozidla.“ Zo strany žalovaného došlo ku kráteniu poistného plnenia za 1NH lakovníckych a mechanických prác, čo odôvodnil tým, že oprava vozidla prebehla v neautorizovanom servise. Takéto krátenie zo strany žalovaného prebehlo nedôvodne. Navyše z oznámenia o poistnom plnení žalovaného vyplýva, že žalovaný rozlišuje servisy na autorizované a neautorizované, avšak takéto rozlišovanie je v rozpore so zákonom a legislatívou EÚ. Podľa praxe a usmernení EÚ, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom, či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií, resp. spochybňovaniu kvality opráv a následne možným dôvodom krátenia poistného plnenia. Vyššie uvedená blokovaná výnimka zakazuje rozdeľovanie servisov na autorizované a neautorizované. V zmysle blokovej výnimky ak má servis oprávnenie vykonávať opravárenskú činnosť vozidiel, pričom pri oprave dodrží technológiu predpísanú výrobcom daného vozidla, nesmie byť návšteva mimo servisnej siete dôvodom krátenia poistného plnenia. Konanie žalovaného, kedy podmieňuje preplatenie celého poistného plnenia len vtedy ak si dá poškodený vykonať opravu vozidla v autorizovanom servise, pričom poškodenému nepredloží pri podpise zmluvy žiadny zoznam autorizovaných servisov tiež v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa konkrétne § 8 ods. 1 písm. e) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Bežný spotrebiteľ ako laik nevie určiť, ktoré servisy sú autorizované a ak žalovaný podmieňuje vyplatenie celého poistného plnenia opravou vozidla v takomto servise, je povinný oznámiť poškodenému pri podpise zmluvy zoznam týchto servisov, inak sa dopúšťa klamlivého konania, pretože v prípade oznámenia servisov, by poškodený s týmto zoznamom nemusel súhlasiť a zmluvu by neuzavrel. Zároveň takéto konanie žalovaného kedy rozlišuje servisy na autorizované a neautorizované je v rozpore aj so Zákonom č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže, pretože „neautorizovanému“ servisu vykonávajúcemu opravu vozidla sú za rovnakú opravu preplatené nižšie náklady ako servisu „autorizovanému“ a to len preto, že je „neautorizovaným servisom“ hoci vykonal rovnako kvalitnú prácu.

2B. Uviedol, že podľa čl. 12 bod 5 písm. a) VPP - KAS 5 sa náklady na prácu a lakovanie nepočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom, ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. V prípade ak bude hodinová sadzba účtovaná opravcom

vyššia, potom poisťovňa hradí maximálnu hodinovú sadzbu obvyklú v danom regióne pre konkrétnu značku a typ vozidla. Pre porovnanie poukázal na cenník lakovacích a mechanických prác v regióne pre rovnaký alebo obdobný typ motorového vozidla. V servise MorisSlovakia s.r.o., Alejová 4, 040 11 Košice bola cena týchto prác 39 EUR/49 EUR a v servise Auto Gábiel, s.r.o. Košice, Osloboditeľov č. 70, Košice bola cena týchto prác 38,40 EUR/ 43,20 EUR (s DPH). Žalobca, ktorý vykonával opravu poškodeného motorového vozidla si účtoval za 1NH klampiarskej a lakovníckej práce sumu 29,50 EUR s DPH, čo je v porovnaní s ostatnými servismi v regióne porovnateľná, výhodnejšia, resp. nižšia suma. Považuje preto za nedôvodné, že v prípade opravy poškodeného vozidla bola priznaná cena práce za 1NH klampiarskej a lakovníckej práce iba vo výške 20,00 EUR s DPH. Uvedol, že kalkulácia žalovaného je stále len predbežná, pričom likvidátori majú možnosť zasahovať a vstupovať do jednotlivých výpočtov, nakoľko môžu vkladať rôzne parametre.

2C.V zmysle čl. 12 bodu 3 Všeobecných poisťných podmienok pre havarijné poistenie motorových vozidiel(ďalej len „VPP KAS - 5“): „Za škodu vzniknutú poisťnou udalosťou podľa typu poistenia A až D, poisťovňa poskytne poisťné plnenie, v rozsahu podľa tohto článku na uvedenie poškodeného alebo zničeného MV do stavu bezprostredne pred poisťnou udalosťou, alebo v rozsahu nákladov na znovuzriadenie zničeného alebo odcudzeného MV, maximálne však vo výške všeobecnej hodnoty motorového vozidla v dobe bezprostredne pred poisťnou udalosťou s odpočítaním spoluúčasti vo výške dohodnutej v poisťnej zmluve.“ V zmysle vyššie uvedeného je teda žalovaný povinný uhradiť všetky náklady na opravu poškodeného motorového vozidla, ktoré súvisia s poisťnou udalosťou. V danom prípade všetky žalobcom prevedené opravy boli vykonané len za účelom navrátenia poškodeného motorového vozidla do stavu v akom bolo pred poisťnou udalosťou teda boli vykonané účelne, preto je žalovaný povinný uhradiť mu sumu vynaloženú za všetky tieto náklady.

2D.Nesúhlasil s tvrdením (vyjadrením) likvidátora ohľadom odpočítania „25 ČJ DE-/MONTÁŽE PRE LAKOVANIE -duplicitné práce“. Poukázal na to, že vykonanie DE-/MONTÁŽ PRE LAKOVANIE v počte 2,5 normohodín je nevyhnutné vzhľadom na technologický postup opravy. Ide o bežný a štandardný postup servisov, pri ktorom sa zalčuje vzájomná poloha dielov, potvrdí alebo vyvráti sa ďalší prípadný rozsah poškodenia vozidla (napr. Deformácia pántov, zámkov a pod.). Zároveň sa odkontroluje bezchybnosť dodaných dielov, auto sa rozoberie, diely a skelet motorového vozidla sa po rozobratí nalakujú a po nalakovaní sa opäť skompletizujú, tentoraz do finálnej podoby.

2E.Žalobca taktiež krátil náklady na lakovací materiál, a uznal výšku lakovacej konštanty len 100%. Výška lakovacej konštanty 100% hradí len náklady na farbu, nie aj príslušenstvo - režírný materiál (napr. Lakovacia pištoľ a pod.). Žalobca vykonal náter v dvoch vrstvách a preto považuje za odôvodnené účtovanie lakovacej konštanty 110%.

2F.Na základe uvedeného žiadal, aby žalovaný zaplatil žalobcovi neodôvodnene krátke-nú sumu z poisťnej udalosti č. 8013845770 vo výške 466,14 EUR s príslušenstvom. Zároveň, ak žalovaný podá odpor, navrhol, aby predložil pri svojom prvom úkone celý likvidačný spis k poisťnej udalosti č. 8013845770 z ktorého je zrejme, ako vykonával šetrenie.

2G.Žalobca v zmysle § 14 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov týmto navrhuje pokračovanie v konaní na Okresnom súde Košice I, ktorého príslušnosť je založená v zmysle § 19 písm. b) CSP. Zo Správy o nehode zo dňa 07.12.2018 pri poisťnej udalosti č. 8013845770 je zrejme, že nehoda vznikla na ulici Watsonova pričom táto oblasť spadá do rozhodovacej právomoci pre Okresný súd Košice I, preto v zmysle vyššie citovaného ustanovenia navrhol pokračovanie na Okresnom súde Košice I.

2H.Poukázal na ust. § 517 a § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaný listom zo dňa 11.01.2019 oznámil, že dňa 11.01.2019 bolo ukončené šetrenie poisťnej udalosti č. 8013845770. Keďže žalovaný nezaplatil riadne a včas dostal sa do omeškania a žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 466,14 EUR od 27.01.2019 do zaplatenia.

3.Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 17.07.2019 v zmysle návrhu žalobcu platobný rozkaz sp. zn. 35Up/848/2019.

4.Proti platobnému rozkazu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odpor s odôvodnením, že nárok žalobcu neuznáva a považuje ho za nedôvodný. Tvrdil, že faktúra ohľadom uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neexistuje vo svojom účtovníctve. Poukázal na skutočnosť, že podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o upomínacom konaní sa na upomínacie konanie použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), s výnimkou § 129, ak zákon o upomínacom konaní neustanovuje inak. V nadväznosti na vyššie uvedené mal za to, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením

§ 132 Civilného sporového poriadku, nakoľko podľa ods. 1 tohto ustanovenia sa v žalobe „okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“ Zároveň podľa ods. 2: „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.“ Tvrdil, že žalobca mal v žalobnom návrhu v časti opisu skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, označiť a presne špecifikovať skutočnosti a dôkazy, o ktoré svoj návrh opiera. Žalobca pritom nešpecifikoval základné údaje - napr. ani len o priebehu predmetných škodových udalostí a ďalších realizovaných úkonoch, ktoré sa ich týkali. Žalobca údaje o týchto podstatných náležitostiach neuviedol, niektoré síce vyplývajú z príloh, čo však absolútne nie je, vzhľadom na znenie ustanovenia § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, postačujúce. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 3 Cdo 192/2004, podľa ktorého: „Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.“ Z uvádzaného rozhodnutia NS SR podľa žalovaného vyplýva, kedy ide o nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Aplikáciou uvádzaného judikátu na predmetné súdne konanie je toho právneho názoru, že v predmetnom konaní, žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Vzhľadom na uvádzaný skutkový stav (ktorý súčasne potvrdzujú aj dôkazy predkladané žalobcom) poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené potvrdzuje a preukazuje práve žalobcom predložená (v rámci predmetného súdneho konania) faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v aktuálnom znení (ďalej len „OZ“) „Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.“ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ustanovenia § 524 OZ vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inak povedané, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008, podľa ktorého: „Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Absolútne neplatný právny úkon, je právny úkon, ktorý nie je dovolený. O takúto nedovolenosť a teda absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide vtedy, ak svojím obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo zákon obchádza. Obchádzanie zákona obsahom alebo účelom urobeného právneho úkonu spravidla znamená, že právny úkon neodporuje síce výslovnému zneniu ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol.“ S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bolo postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúci predmet postúpenia), považoval takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. Zároveň vo vzťahu k uzatvorenej zmluve o postúpení pohľadávky poukázal aj na skutočnosť, že okrem nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného typu z vyššie uvedených dôvodov, súčasne v predmetnej zmluve absolútnym spôsobom absentuje konkrétny prejav vôle poškodeného ako postupcu týkajúci sa postúpenia samotnej pohľadávky. V predloženej zmluve o postúpení pohľadávky je pritom zmluvnými stranami uvedená len špecifikácia pohľadávky (nimi určená a vymedzená, podľa právneho názoru žalovaného neexistujúca), ktorá následne je premietnutá v predmete samotnej zmluvy, avšak absentuje tu naplnenie samotného cieľu zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorým je prejav vôle postupcu na postúpenie pohľadávky. Tvrdil, že uvedením predmetných skutočností (t. j. špecifikácia pohľadávky a predmetu) nemôže byť nahradený samotný prejav vôle postupcu. Poukázal aj na skutočnosť, že samotný predmet zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné

považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný. Nakoľko z predmetu realizovaného postúpenia vyplýva, že poškodený ako postupca postupuje pohľadávku ktorú má voči žalovanému, pričom táto pohľadávka má predstavovať sumu, ktorá vznikla ako krátenie fakturovanej sumy v zmysle Faktúry vystavenej zo strany žalobcu voči poškodenému. Rozporuplnosť týkajúca sa predmetu postúpenia spočíva v skutočnosti, že z textu samotného postúpenia vyplýva, že poškodený postupuje svoju pohľadávku, pričom z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že táto pohľadávka predstavuje záväzok poškodeného, zakladá rovnako, a to ako aj v prvom uvedenom prípade absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu - t. j. zmluvy o postúpení pohľadávky. Poukázal na Oznámenie o poistnom plnení predložené žalobcom, v zmysle ktorého žalovaný riadne a dostatočne uviedol zdôvodnenie vykonaného krátenia poistného plnenia. Žalobca sa teda z Oznámenia o poistnom plnení preukázateľne dozvedel z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany žalovaného krátené, čo napokon žalobca aj sám vo svojej žalobe potvrdzuje. Z vyššie uvádzaných skutočností a dôvodov mal za to, že akékoľvek ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu k tvrdeniu žalovaného, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované podľa § 132 CSP uviedol, že tvrdenia žalovaného sa nezakladajú na pravde. V danom prípade skutočnosti, ktoré žalovaný vymenúva vo svojom odpore nepredstavujú podstatné náležitosti, od ktorých uvedenia/neuvedenia závisí úspech resp. neúspech žalobcu v spore. Škoda vznikla v prípade poistnej udalosti č. 8013845770 (poškodený O. U.), v dôsledku dopravnej nehody, ktorej vznik zapríčinil, mal so žalovaným uzatvorenú zmluvu o havarijnom poistení motorového vozidla. Poistná udalosť bola poškodeným u žalovaného riadne ohlásená, pričom žalovaný ju zaregistroval pod č. 8013845770. V dôsledku poistnej udalosti si poškodený O. U. bol nútený dať vykonať opravu poškodeného motorového. Po ukončení opravy poškodeného vozidla bola žalobcom vystavená faktúra za opravu, pričom táto faktúra bola uplatnená u žalovaného. Žalovaný z tejto faktúry poskytol žalobcovi sčasti poistné plnenie vo výške 5 204,06 EUR. Z vyššie uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že sám žalovaný uznal nárok žalobcu resp. poškodeného na poskytnutie poistného plnenia. Sporný je preto len rozsah poskytnutia poistného plnenia, preto skutočnosti akými sú priebeh poistnej udalosti považuje za skutočnosť, ktorá nie je v predmetnej veci rozhodujúca. Poukázal na ust. § 5 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní, v zmysle ktorého, ak by mal súd za to, že návrh žalobcu neobsahuje náležitosti podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku v súlade s vyššie uvedeným ustanovením, by vyzval žalobcu na doplnenie resp. odstránenie väd návrhu, čo však súd nevykonal z dôvodu že z predložených dôkazov mal dostatočne preukázaný skutkový stav a z neho vyplývajúci nárok žalobcu. Argumentáciu žalovaného týkajúcu sa nedostatkov návrhu preto považuje za bezpredmetnú a právne irelevantnú.

5A. K nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu uviedol, že tvrdenia žalovaného sa nezakladajú na pravde a sú úplne v rozpore s rozhodovacou činnosťou, ustálenou judikatúrou a platnou legislatívou. Poukázal na ust. § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že moment vzniku pohľadávky poškodeného na úhradu nákladov za opravu vozidla je viazaný na moment vzniku poistnej udalosti. Vznikom poistnej udalosti teda poškodenému vnika voči žalovanému pohľadávka na úhradu nákladov, bez toho aby poškodený musel najskôr servisu - žalobcovi zaplatiť faktúru za opravu vozidla. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že už momentom vzniku poistnej udalosti má poškodený voči žalovanému pohľadávku na úhradu nákladov za opravu vozidla, ktorá je spôsobilá k postúpeniu. Výklad žalovaného podľa ktorého by musel poškodený najskôr zaplatiť faktúru za opravu vozidla a až potom si uplatniť poistné plnenie u žalovaného je v rozpore s podstatou poistenia, ktorou je prenos negatívnych dôsledkov poistnej udalosti na tretí subjekt - poisťovňu. Vyššie uvedené tvrdenie žalobcu preukazuje aj ustálená judikatúra súdov: „Výška náhrady za poškodenú vec nie je závislá na tom, či si poškodený nechal vec opraviť, či si ju opravil sám alebo či ostala neopravená. Rozsah náhrady škody nie je závislý od toho, ako poškodený následne s vecou naložil, či si ju nechal poškodenú, alebo ju predal, daroval a pod., pretože tieto okolnosti nesúvisia s príčinou vzniku škody.“ (R 5/1988, R 25/1990) Podľa vyššie uvedenej konštantnej judikatúry súdov, vzniká poškodenému z poistnej udalosti právo na poskytnutie poistného plnenia momentom vzniku poistnej udalosti a nie až následnou úhradou za opravu poškodeného motorového vozidla. Oprava motorového vozidla totiž predstavuje udalosť, ktorá v žiadnom prípade nesúvisí s poistnou udalosťou, poškodený si nemusí vykonať opravu vozidla resp. zaplatiť náklady za opravu vozidla, aby mu vznikla pohľadávka voči žalovanému. Poškodenému z predmetnej poistnej udalosti vznikol nárok na poskytnutie poistného plnenia momentom vzniku poistnej udalosti pričom svoj nárok žalovanému riadne preukázal a to faktúrou za opravu vozidla, ktorá predstavuje všetky náklady, ktoré bolo potrebné vynaložiť na uvedenie vozidla do stavu ako pred poistnou udalosťou. Vzhľadom na vyššie uvedené teda na to, aby poškodenému vznikla pohľadávka voči žalovanému,

nebolo potrebné aby uhradil náklady za opravu poškodeného vozidla žalobcovi. Jeho povinnosťou bolo vznik a výšku škody preukázať, čo preukázal predložením faktúry za opravu, v ktorej sú premietnuté všetky náklady, ktoré bolo nutné vynaložiť na uvedenie poškodeného motorového vozidla do stavu v akom boli pred poistnou udalosťou. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku, je teda poistná udalosť, na výšku škody, resp. jej rozsah, nemá vplyv skutočnosť, aký servis opravu vykonal, a či vôbec. Fakturácia predstavuje vyčíslenie nároku. Aj podľa ustálenej judikatúry súdov, keďže opravu realizoval autoservis, na preukázanie oprávnenosti poistného plnenia postačuje ako hodnoverný doklad faktúra o oprave vozidla. Faktúra predstavuje hodnoverný doklad o oprave vozidla, keďže predstavuje konkrétne vyčíslené majetkové hodnoty (vyjadrené v peniazoch), ktoré bolo potrebné vynaložiť, aby poškodené vozidlo malo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické parametre ako pred škodovou, resp. poistnou udalosťou. Zároveň uviedol, že žalovaný uznal existenciu pohľadávky poškodeného O. U. spočívajúcu v nákladoch za opravu motorového vozidla, keďže z fakturovanej sumy za opravu motorového vozidla vo výške 5 944,10 EUR uznal a priamo na účet žalobcu poukázal sumu 5 204,06 EUR. V zmysle vyššie uvedeného tak mal za to, že žalovaný písomne uznal svoj dlh v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka v platnom znení čo do dôvodu voči žalobcovi, sporná ostala len výška. Na podporu svojich tvrdení uviedol judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky: „K platnosti právneho úkonu uznania dlhu v zmysle § 558 OZ., okrem písomnej formy a všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony je potrebné, aby dlžník vyjadril prísľub zaplatiť dlh, uviedol dôvod jeho vzniku a výšku v akom dlho uznáva.“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 4 Cdo 116/2009) Žalovaný v oznámení o poistnom plnení uviedol dôvod vzniku dlhu - oprava motorového vozidla, vyjadril zároveň v akej výške dlh uznáva a taktiež vyjadril prísľub zaplatiť dlh priamo na účet žalobcu. Žalovaný však následne v podanom odpore uvádza svoju argumentáciu, v zmysle ktorej absolútne odmieta existenciu uvedeného dlhu v uplatnenom nároku. Takéto konanie žalovaného považuje za nedôvodné, arbitrárne a v rozpore s dobrými mravmi a platnou právnou úpravou. Vzhľadom na uvedené, predmetná pohľadávka, bola poškodeným na žalobcu postúpená platne, preto je zmluva o postúpení pohľadávky platná a žalobca je v konaní riadne aktívne vecne legitimovaný.

5B.K zmluve o postúpení pohľadávok uviedol, že tvrdenie žalovaného o absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky je v rozpore s platnou právnou úpravou. Ako už žalobca uviedol vyššie nárok na úhradu nákladov za opravu vozidla vzniká poškodenému momentom vzniku poistnej udalosti. Postupca v Zmluve o postúpení pohľadávky jednoznačne vyjadril svoju vôľu postúpiť svoju pohľadávku na postupníka a to vyjadrením súhlasu s výškou a špecifikáciou postupovanej pohľadávky. V článku I Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.01.2019 označenom ako „Predmet zmluvy“ v bode 1 postupca U. jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyjadruje svoju vedomosť o tom, že voči žalovanému má pohľadávku vo výške 466,14 EUR, ktorá mu vznikla v dôsledku vzniku poistnej udalosti a s tým súvisiacej potreby opravy motorového vozidla a neuhradenia nákladov za opravu vozidla v celej výške podľa faktúry. V bode 2 predmetného článku I zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.01.2019, je jasne uvedené, že ide o postúpenie pohľadávky, ktorá je bližšie špecifikovaná v bode 1 predmetnej zmluvy, pričom samotný článok II zmluvy obsahuje ďalej špecifikáciu podmienok, podľa ktorých sa pohľadávka postupuje. V článku II. Predmetnej zmluvy postupca jednoznačne prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna. Logickým výkladom, ak postupca prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna, musí mať vedomosť o tom, že táto pohľadávka je predmetom postúpenia a teda aj takto prejavuje svoju vôľu pohľadávku v konkrétnej výške, vzniknutú z konkrétneho dôvodu, postúpiť. Taktiež v článku III predmetnej zmluvy v bode 4 zmluvné strany (teda postupca a postupník) vyhlasujú, že zmluva predstavuje ich skutočnú, slobodnú a vážnu vôľu a na znak súhlasu ju podpisujú. Aj na základe uvedeného možno jednoznačne konštatovať, že postupca prejavil svoju vôľu pohľadávku postúpiť. Uviedol, že postupca ako aj postupník prejavili svoju vôľu uzavrieť predmetnú Zmluvu o postúpení pohľadávky slobodne, pričom tak jednali celkom v súlade so zákonom. Považuje za nedôvodné, aby súd odoprel takémuto ich konaniu zamýšľané právne účinky t.j. prevedenie pohľadávky z postupcu na postupníka aj vzhľadom na to, že takéto ich konanie spĺňa všetky náležitosti platného dvojstranného právneho úkonu a zákon ho nezakazuje. Podotkol, že súd je povinný akceptovať slobodné vyjadrenie vôle účastníka zmluvy ak je táto jeho vôľa vyjadrená celkom jednoznačne, zrozumiteľne a vážne. Súd by sa mal teda pri posudzovaní platnosti zmluvy zamerať prioritne na vôľu zmluvných strán t.j. čo chceli predmetnou zmluvou docieľiť. Z predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky je celkom zrejmé, že vôľou zmluvných strán bolo postúpiť pohľadávku vzniknutú z nároku na úhradu nákladov za opravu motorového vozidla. Na podporu svojej argumentácie žalobca upriamuje pozornosť súdu na Nález Ústavného soudu č. II ÚS 644/2018 zo dňa 17.08.2018: „35. Ústavný súd ve své judikatuře dovodil, že čl. 2 odst. 3 Listiny chrání právo jednotlivce na svobodné jednání - tedy na takové jednání, které není zákonem zakázáno - a že se tohoto subjektivního práva lze dovolávat,

a to i v řízení před Ústavním soudem. Již v nálezu sp. zn. I. ÚS 167/04 ze dne 12.5.2004 (N 70/33 SbNU 197) totiž Ústavní soud dospěl k závěru, že toto ustanovení nevyjadřuje pouze "strukturální princip, podle něhož lze státní moc vůči jednotlivci a jeho autonomní sféře [...] uplatňovat pouze v případech, kdy jednání jednotlivce porušuje výslovně formulovaný zákaz upravený zákonem". Toto ustanovení totiž působí rovněž "jako subjektivní právo jednotlivce na to, aby veřejná moc respektovala autonomní projevy jeho osobnosti, včetně projevů volných, které mají odraz v jeho konkrétním jednání, pokud takové jednání není zákonem výslovně zakázáno". Tyto závěry byly v judikatuře Ústavního soudu opakovaně potvrzeny [viz např. nález sp. zn. I. ÚS 167/04 ze dne 12.5.2004 (N 70/33 SbNU 197); nález sp. zn. I. ÚS 43/04 ze dne 13.4.2004 (N 54/33 SbNU 55); nález sp. zn. I. ÚS 670/02 ze dne 7.12.2004 (N 183/35 SbNU 423); nález sp. zn. I. ÚS 557/05 ze dne 24.7.2007 (N 116/46 SbNU 99), body 24-29; nález sp. zn. I. ÚS 770/11 ze dne 27.3.2012 (N 59/64 SbNU 711); nález sp. zn. IV. ÚS 457/10 ze dne 18.7.2013 (N 124/70 SbNU 133), bod 12; nález sp. zn. II. ÚS 2124/14 ze dne 26.1.2016 (N 13/80 SbNU 163), body 19-22; nález sp. zn. I. ÚS 190/15 ze dne 13.9.2016 (N 171/82 SbNU 657), bod 24 a násl.] a Ústavní soud nemá důvod se od nich nyní odchylovat. 36. K nerespektování svobodného jednání jednotlivce dochází zejména tehdy, když veřejná moc prohlásí jeho konkrétní jednání za neplatné, tedy tomuto jednání zcela odepře zamýšlené právní účinky, i když takové jednání zákon, interpretovaný ústavně konformním způsobem, nezakazuje. Právě takovými případy se Ústavní soud zabýval v judikatuře citované v předchozím bodě. Povinnost respektovat svobodné jednání jednotlivce v zákonných mezích, o níž se tato judikatura opírá, je však širší. Veřejná moc nerespektuje svobodné jednání jednotlivce - a porušuje tak jeho právo plynoucí z čl. 2 odst. 3 Listiny - i v případě, že jednotlivce sankcionuje za jeho jednání či jinak zhoršuje jeho právní postavení kvůli tomuto jednání, ačkoliv zákon takové jednání jednotlivce nezakazuje, nestanoví za něj žádnou sankci ani s ním nespojuje žádný jiný negativní právní důsledek. I když v těchto případech veřejná moc uzná existenci a právní účinky jednání jednotlivce, stále neústavně omezuje prostor pro jeho svobodné jednání, neboť bez zákonné opory spojuje s takovým jednáním jednotlivce zhoršení jeho právního postavení." Poukázal taktéž na judikaturu soudů v otázce nazerania na posudzovanie náležitostí zmluvy o postúpení pohľadávky: „Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu.“(Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 1. apríla 2015) Taktiež poukázal na skutočnosť, že žalovanému ako dlžníkovi ani neprináleží namietat' neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky: „Námítka neplatnosti postupní smlouvy s výjimkou případů uvedených v § 525 OZ dlužníkovi vůči postupníkovi nepřislúší.“(rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn.: 31 Cdo 1328/2007). Mal za to, že predmet zmluvy je vyjadrený dostatočne určito, presnou špecifikáciou postupovanej pohľadávky s dôvodom jej vzniku ako aj presným označením osoby dlžníka, voči ktorému postupca eviduje svoju pohľadávku. Podľa rozhodnutia R ČR 27/2008: „ Požiadavka určitosti zmluvy o postúpení pohľadávky je naplnená tiež v prípade, ak je súhrn postupovaných pohľadávok označený osobou dlžníka a právnym dôvodom vzniku, bez toho aby postupované pohľadávky museli byť v postúpenej zmluve výslovne jednotlivo identifikované.“ Tvrdil, že predmetná zmluva vzhľadom na vyššie uvedené spĺňa a obsahuje všetky obligatórne náležitosti stanovené zákonom - jasne špecifikovaných účastníkov zmluvy a predmet postúpenia, spolu s vyjadrením prejavu vôle postupcu s postúpením pohľadávky, preto považuje tvrdenia žalovaného ohľadne rozporuplnosti týkajúcej sa predmetu postúpenia a prejavu vôle postupcu za bezpredmetné a právne irelevantné.

5C.K výške poistného plnenia uviedol, že oznámenie o poistnom plnení žalovaného je nezrozumiteľné, nepreskúmateľné a riadne neodôvodnené. Žalovaný neuviedol ako dospel k záveru, že cena 20,00 EUR s DPH je cenou primeranou v regióne a ako dospel k záveru, že výška lakovacej konštanty 100% je vzhľadom na použitú technológiu lakovania vozidla primeraná, že zahrňuje aj náklady na režijný materiál. Žalobcovi tiež nie je zrejmé z akého dôvodu žalovaný kalkuloval s alternatívnymi náhradnými dielmi, hoci s kalkulácie predloženej žalobcom porovnaním toho ktorého čísla náhradného dielu jednoznačne vyplýva, že boli použité originálne náhradné diely. Poukázal na ust. § 151 ods. 1 CSP a uviedol, že žalovaný vo svojom odpore nijakými relevantnými skutočnosťami nevyvrátil tvrdenia ohľadom nedôvodnosti krátenia poistného plnenia prezentované žalobcom v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu, čím vlastne žalovaný tieto tvrdenia žalobcu nepopiera a sú teda v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP tvrdeniami nespornými. V danom prípade žalobca predloženými dôkazmi v konaní jednoznačne preukázal dôvodnosť svojho nároku.

5D.Žalobca v zmysle § 14 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov navrhol pokračovanie v konaní na Okresnom súde Košice I, ktorého príslušnosť je založená v zmysle § 19 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, keďže skutočnosť ktorá zakladá právo na náhradu škody nastala na ul. Watsonova, Košice, ktorá spadá pod miestnu príslušnosť Okresného súdu Košice I.

6.Podaním zo dňa 29.01.2020 (doručeným súdu dňa 29.01.2020) právny zástupca žalovaného žiadal vzhľadom na neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť v termíne pojednávania, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania (t.j., aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania) o ospravedlnenie neúčasti žalovaného ako aj jeho právneho zástupcu na pojednávaní vytyčenom dňa 31.01.2020. Uviedol, že žalovaný nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú a žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7.Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 31.01.2020 navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko tento neospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní včas, ani vážnymi okolnosťami.

8.Súd mal za to, že žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný. Žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Žalovaný bol poučený súdom v predvolaní na pojednávanie o tom, že ak sa nedostaví na pojednávanie, súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Právny zástupca žalovaného podaním doručeným súdu dňa 29.01.2020 žiadal ospravedlniť neúčast' žalovaného a svoju neúčast' na pojednávaní dňa 31.01.2020 z dôvodov uvedených v bode 6. odôvodnenia tohto rozsudku. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný neospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní včas. Dôvody ospravedlnenia uvedené právnym zástupcom žalovaného nespĺňajú podmienku podľa § 274 CSP, že ide o ospravedlnenie vážnymi okolnosťami. Zásada hospodárnosti, ani pracovná zaneprázdnenosť bez ďalšieho nie sú vážnymi okolnosťami v zmysle ust. § 274 CSP. V zmysle Civilného sporového poriadku (CSP) na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku (OSP), sa neprihliada pri splnení podmienok § 274 CSP pre vydanie rozsudku pre zmeškanie na to, či žalovaný bol pasívny alebo nie. V podstate ide akoby o „sankciu“ nedostavenia a neospravedlnenia sa vážnymi okolnosťami. Hoci zákon taxatívne nevymenováva, čo je možné považovať za ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní, resp. čo je možné považovať za vážnu okolnosť neúčasti na pojednávaní, je už rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov ustálené, že sa má jednať o okolnosť objektívnej povahy, ktorá je náhla, neočakávaná, nepredvídaná, brániaca v možnosti účasti na nariadenom pojednávaní. Za ospravedlniteľný dôvod, resp. za vážnu okolnosť neprítomnosti na pojednávaní možno považovať len závažné prekážky, ktoré sú preukázané a ktoré bránia žalovanému sa dostaviť na nariadené pojednávanie. Existenciu takejto vážnej okolnosti je pritom povinný tvrdiť a preukázať žalovaný, resp. jeho právny zástupca. Obdobný právny názor je vyjadrený aj v uzneseniach Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/99/2019 a sp. zn. 13Cob/113/2019 a rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/6/2019 a sp. zn. 7Co/180/2018.

9.V zmysle CSP súd nemá povinnosť oznámiť žalovanému, resp. jeho právnenmu zástupcovi, že jeho ospravedlnenie neakceptuje.

10.Podľa ust. § 129 CSP: (1) Ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. (2) V uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť. (3) Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať. (4) Ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

11.Podľa ust. § 132 CSP: (1) V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie

a žalobný návrh. (2) Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahraďiť odkazom na označené dôkazy. (3) Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

12.Podľa ust. § 37 Občianskeho zákonníka: (1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. (2) Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. (3) Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

13.Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14.Podľa ust. § 35 Občianskeho zákonníka: (1) Prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť. (2) Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. (3) Právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

15.Podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka: (1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16.Podľa ust. § 442 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu. Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchatel majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takými to v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

17.Podľa ust. § 788 Občianskeho zákonníka poisťovnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné. Poisťná zmluva obsahuje najmä a) výšku poisťnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poisťnej sumy, b) výšku poisťného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poisťné alebo bežné poisťné, c) poisťnú dobu, d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poisťnú zmluvu, f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia. Súčasťou poisťnej zmluvy sú všeobecné poisťné podmienky poisťiteľa (poisťné podmienky), na ktoré sa poisťná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poisťiteľom zmluvu uzavrel, oznámené. V poisťnej zmluve sa možno od poisťných podmienok odchýliť len v prípadoch v nich určených. V iných prípadoch sa možno odchýliť, len pokiaľ je to na prospech poisteného.

18.Podľa ust. § 790 Občianskeho zákonníka poistiť možno najmä a) majetok pre prípad jeho poškodenia, zničenia, straty, odcudzenia alebo iných škôd, ktoré na ňom vzniknú (poistenie majetku); b) fyzickú osobu pre prípad jej telesného poškodenia, smrti, dožitia sa určitého veku alebo pre prípad inej poisťnej udalosti (poistenie osôb); c) zodpovednosť za škodu vzniknutú na živote a zdraví alebo na veci, prípadne zodpovednosť za inú majetkovú škodu (poistenie zodpovednosti za škodu).

19.Podľa ust. § 791 Občianskeho zákonníka pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak. Poisťiteľ vydá tomu, kto s ním poisťnú zmluvu uzavrel, poisťku ako písomné potvrdenie o uzavretí poisťnej zmluvy. Ak dôjde ku strate alebo k zničeniu poisťky, vydá poisťiteľ tomu, kto s ním poisťnú zmluvu uzavrel, na jeho žiadosť a náklady druhopis poisťky. Pokiaľ treba podľa poisťných podmienok poisťku predložiť na uplatnenie práva na poisťné plnenie, môže poisťiteľ požadovať, aby sa poisťka pred vydaním druhopisu umorila. Ak

poistka týkajúca sa medzinárodnej dopravy tovaru obsahuje oprávnenie toho, kto s poistiteľom zmluvu uzavrel, previesť právo z poistnej zmluvy rubopisom, a to aj nevyplneným, na ďalšie osoby, ktoré sú oprávnené na ďalší prevod, sú tieto osoby oprávnené na ďalší prevod (poistka na rad). Tento prevod dopravnej poistky rubopisom (indosamentom) má účinky postúpenia pohľadávky, aj keď poistiteľ nebol o postupe upovedomený. Poistiteľ nie je povinný skúmať platnosť rubopisu.

20.Podľa ust. § 795 ods. 1 Občianskeho zákonníka poistiteľ a jeho právo na poistné vznikne prvým dňom po uzavretí poistnej zmluvy, ak nebolo účastníkmi dohodnuté, že vznikne už uzavretím poistnej zmluvy alebo neskôr.

21.Podľa ust. § 797 Občianskeho zákonníka právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť). Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

22.Podľa ust. § 798 Občianskeho zákonníka poistiteľ je oprávnený plnenie z poistnej zmluvy primerane znížiť, ak na základe vedome nepravdivej alebo neúplnej odpovede (§ 793) bolo určené nižšie poistné.

23.Podľa ust. § 799 Občianskeho zákonníka poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené. Kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poistiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poistiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti. Ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť.

24.Podľa ust. § 806 Občianskeho zákonníka z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

25.Podľa ust. § 809 Občianskeho zákonníka poistený je povinný dbať, aby poistná udalosť nenastala; najmä nesmie porušovať povinnosti smerujúce k odvráteniu alebo zmenšeniu nebezpečenstva, ktoré sú mu právnymi predpismi uložené alebo ktoré vzal na seba poistnou zmluvou. Ak poistený vedome alebo následkom požitia alkoholu alebo návykových látok porušil povinnosti uvedené v odseku 1 a toto porušenie podstatne prispelo ku vzniku poistnej udalosti alebo k väčšiemu rozsahu jej následkov, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy primerane znížiť. To isté platí, ak porušil tieto povinnosti vedome alebo následkom požitia alkoholu alebo návykových látok ten, kto s poisteným žije v spoločnej domácnosti.

26.Podľa ust. § 517 Občianskeho zákonníka: (1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. (3) Ak ide o omeškanie s plnením veci, zodpovedá dlžník za jej stratu, poškodenie alebo zničenie, ibaže by k tejto škode došlo aj inak.

27.Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28.Podľa ust. § 274 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

29.Podľa ust. § 275 CSP odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

30.Podľa ust. § 276 CSP ak je v jednej veci viacero žalovaných a nejde o samostatné spoločenstvo podľa § 76, rozsudok pre zmeškanie možno vydať iba ak podmienky na jeho vydanie spĺňa každý z nich.

31.Podľa ust. § 277 CSP: (1) Ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať. (2) Ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. (3) Návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

32.S poukazom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd mal za to, že boli splnené podmienky ustanovené v § 274 a nasl. CSP, a preto rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

33.Podľa ust. § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34.Podľa ust. § 262 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

35.Nakoľko žalobca mal v konaní plný úspech, súd mu priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie iba z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia (§ 356 písm. b) CSP).

Odvolanie možno podať do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením.

Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať. Ak žalovaný z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

Návrh môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel.